Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8166
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

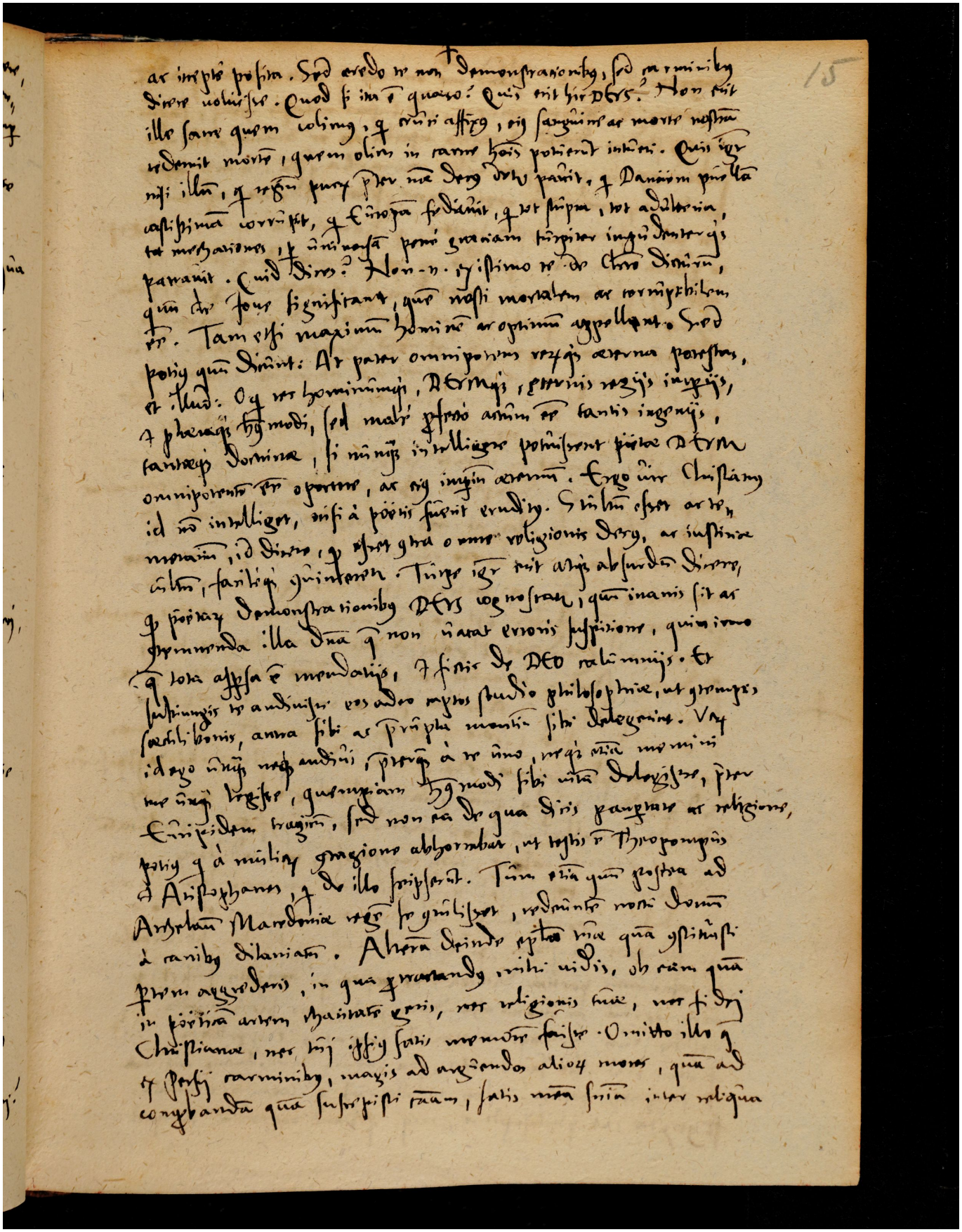

15

ac impia postra. Sed credo te non demonstrationibus, sed carminibus
diere voluisse. Quod si ita est quaeso: Quis erit hic Deus? Non erit
ille sane quem colimus, qui cruci affixus, cui sanguinem ac mortem nostram
redemit morte, quem olim in carne hois potierunt intueri. Quis igitur
nisi ille, qui regem puerum per me Deus dehinc parvit, qui Daniem puellam
castissimam corruptit, qui Eunoam fedavit, qui et stupra, et adulteria,
et mechaciones, et universam penè graviam turpitudinem inguinibus
paravit. Quid dicis? Non-n. ipsissimo te de Christo dicitur,
quem de Jove significant, quem nosti mortalem ac corruptibilem
esse. Tamesti magnum hominem ac optimum appellant. Sed
potis quem dicunt: At pater omnipotens regis aeterna potestas,
et illud: Oq ut hominumque, Deumque, genitrix regisque impiisque,
et phaeraque hujmodi, sed malè ipsos animum et tantis ingeniis,
tantaque doctrina, si nunquam intelligere potuisset patrem Deum
omnipotentem esse oportere, ac rex impiis aeternum. Ergo cur Christiana
id non intelligat, nisi à poetis fuerit erudita. Sublatum esset ac te,
mortalem, id dicere, qui esset gratia omnis religionis Dei, ac instituta
cultus, facilique quintessen. Tunque igitur erit atque absurdum dicere,
qui poetarum demonstrationibus Deus cognoscam, quam inanis sit ac
commenda illa dua quae non curat erroris suspicione, quin imo
qui tota affecta e mendatiis, et fictis de Deo ratiunculis. Et
suspicatus te audivisse eos adeo rectos studio philosophiae, ut grumpes
sacrilegiis, antra sibi ac prupta montis sibi delegerint. Vae
idcyo unquam neque audivi, pterque à te uno, neque enim meminisse
me unquam legisse, quemquam hujmodi sibi vita delegisse, preter
Euripidem tragicum, sed non ea de qua diis pangitur ac religione,
potius quam à multitudine gregione abhorrebat, ut testis est Theopompus
et Aristophanes, qui de illo scripserunt. Tum etiam quem postea ad
Archelaum Macedoniae regem se contulisse, redeunte nostri domum
à caniibus dilaniatum. Altera deinde septem via qua ipsi tuisti
prem aggressus, in qua gravandus, mihi videris, ob eam quam
in poetica artem chaimatis genis, nec religionis tuae, nec fidei
Christianae, nec tui ipsius satis memoriam fecisse. Omitto illos qui
et Persii carminibus, magis ad arguendos alios mores, quam ad
conservanda quae suscepisti tuam, satis mea sententia inter reliqua